

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Salcoci Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Salcoci Andrei XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat până la reținere în XXXXXXXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 24 mai 2016 - pînă la 23 iunie 2016; (instanța de fond);

2. de la 14 iulie 2016 - pînă la 19 septembrie 2016; (instanța de apel);

3. de la 28 octombrie 2016 - pînă la 21 februarie 2017; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2016, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Salcoci Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cojucari Alexei în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Instanța de fond a constatat că, Salcoci A. împreună și de comun acord cu Cojucari A. la 13 mai 2016, aproximativ la orele 12⁴⁰ aflându-se lângă blocul locativ din str. Alba Iulia nr. 83/2, mun. Chișinău, s-au apropiat de cet. Fortuna T. unde i-au smuls din mână geanta în care se aflau bunuri materiale și bani,

cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 427 lei, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Pavlov V. în numele inculpatului Salcoci A., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea unei pedepse mai blânde cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, argumentând că Salcoci A. a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, este pentru prima dată atras la răspundere penală. A menționat că circumstanțele atenuante prezente în speță permit stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

În argumentarea soluției adoptate instanța a menționat, că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare ale acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal a respins solicitarea apelantului privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea pedepsei stabilite argumentând că infracțiunea săvârșită este gravă, iar corijarea lui Salcoci A. poate avea loc doar prin izolarea acestuia de societate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Sîrbu V. în numele inculpatului Salcoci A., care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor contestate în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri și dispunerea suspendării executării acesteia, invocând repetat aceleași argumente care anterior au fost menționate în cererea de apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă și proporțională gravității infracțiunii în baza căreia acesta a fost condamnat, iar recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Analizând textul recursului Colegiul constată, că recurentul este de acord

cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Salcoci A., criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Sub acest aspect, Colegiul, reține că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este aplicabil în prezenta speță, iar instanțele de fond la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea executării pedepsei stabilite inculpatului și-au argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Or, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, după ce a stabilit categoria de pedeapsă, continuând operațiunea de individualizare cu privire la executarea acesteia, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată **poate** dispune neexecutarea acesteia. Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a executării pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare a acesteia.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Prin urmare, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a

condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a ultimului la această măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei stabilite.

Colegiul penal ține să menționeze că în prezenta cauză, la stabilirea pedepsei inculpatului atât instanța de fond cât și cea de apel just au concluzionat că în speță, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu este rațională, iar corectarea inculpatului poate avea loc doar în condiții privative de libertate, or victima infracțiunii săvârșite de Salcoci A. este o persoană de 80 ani, care datorită vârstei sale înaintate se afla într-o stare de neputință, de care inculpații au profitat.

În continuare, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (vârsta tânără, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale) au fost reținute de instanțele de fond ca atenuante, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat. La acest capitol, Colegiul ține să menționeze, că odată ce instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Tot aici, Colegiul relevă, că prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală (art. 364¹ CPP). Astfel, în situația dată nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă „*recunoașterea vinovăției*” (așa cum solicită apărarea), deoarece, o condiție obligatorie pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, și beneficierea inculpatului de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, este ca inculpatul să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu. Prin urmare, în cazul în care, **recunoașterea vinovăției** atrage incidența procedurii simplificate, faptul dat nu poate fi valorificat de instanță ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o

dublă valență juridică.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârile contestate ca fiind corecte și legale, astfel că pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limita prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căreia Salcoci A. a fost condamnat.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la judecarea prezentului recurs, iar argumentele avocatului Sîrbu V. sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil concluzia de respingere a acestuia ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Salcoci Andrei, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Salcoci Andrei XXXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Petru Moraru

Nadejda Toma